

ren imidlertid saavel under Lovforslagets første Behandling som ved Samraad med Udvalget har givet sin ubetingede Tilslutning til Forslaget, som det foreligger, har Mindretallet anset det for haabløst at rette en Opfordring til ham om nærmere Forhandling. Dette tyder paa, at den højtærede Minister har stillet sig fuldstændig afvisende i Folketinget, og det glæder mig, at Ministerens Stilling er forandret saaledes, at han vil forhandle i Landstinget.

Forsvarsministeren (P. Munch): Det er en Misforstaaelse, at jeg skulde have stillet mig afvisende overfor en Forhandling i Folketinget eller i Folketingets Udvalg; jeg har med megen Interesse deltaget i Forhandlingen i det paagældende Udvalg. Det, jeg derimod stillede mig afvisende overfor i Folketinget, var den Tanke, der fremkom fra en enkelt Side, om at benytte denne Lejlighed til i al Almindelighed at optage Spørgsmaalet om Ordningen af Forholdet mellem Staten og Kommunerne med Hensyn til Indkvarteringen. En saadan almindelig Forvandling af hele vor Indkvarteringslovgivning i Forbindelse med dette beskedne Lovforslag har jeg ikke tænkt mig, at der er nogen Rimelighed i at rejse.

Maa jeg dernæst til det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Rambusch) sige, at der ikke her er Tale om noget Indgreb i vedkommende Embedsmænds Ret. Spørgsmaalet om, hvorvidt deres Lønning er høj nok eller ikke, er et Spørgsmaal for sig, som vi kan diskutere til enhver Tid, hvor det ærede Medlem kan stille sine Forslag, om han maatte ønske det. Men det er dog en Kendsgerning, at vi atter og atter forandrer Skattelove, der rammer Grupper af Statens Embedsmænd akkurat lige saa stærkt, som der her er Tale om. Intet Menneske finder paa at sige, at dette er Indgreb i deres Ret, og jeg kan ikke se, at det, der her er Tale om, er et saadant Indgreb. Hvis det var Tilfældet, hvis det skulde betragtes som et saadant Indgreb i Embedsmændenes Ret, vilde den almindelige Skattelovgivning, her i Landet standse. Det hele vilde paa det Omraade blive umuligt.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Oluf Jensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Kirkers Bestyrelse m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 189; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1477).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Enevold Sørensen): Der er til Lovforslaget, særlig til dets første Afsnit, stillet et forholdsvis stort Antal Ændringsforslag, men da næsten alle er stillede af hele Udvalget, og de tillige kan paaregne den højtærede Ministers Tilslutning, vil der ikke være Anledning for mig til at gennemgaa de nævnte Ændringsforslag enkeltvis. Jeg skal indskrænke mig til Hovedændringsforslagene eller rettere til det Hovedsynspunkt indenfor Udvalget, som har fremkaldt disse, og kan i øvrigt væsentligt henvide til Betænkningen.

Det første Sæt Ændringsforslag, som knytter sig til Hovedpunktet, angaar Kirkens lokale Bestyrelse. Det har været den almindelige Opfattelse i Udvalget, at det foreslaaede Tokammersystem — Tilsyn og Menighedsraad — er unødvendig omstændeligt, og i det daglige Liv, i de relativt smaa Forhold, hvorom her er Tale for de allerfleste Kirkers Vedkommende, vilde det ligefrem være vanskeligt at holde Rede paa det indbyrdes Forhold mellem disse to Faktorer og deres indbyrdes Myndighed. Hele Udvalget har derfor været enigt om at henlægge Kirkens Bestyrelse helt og direkte til Menighedsraadet, saaledes som det nu er gældende Lov for de selvejende Kirker paa Landet. Hvor Forholdene er større og Menighedsraadene samtidig talrigere, er der givet fri Adgang til at overdrage den daglige Administration